Prologus Ludolphi carthuſienſis in me-
ditationes vite Jhu xpi.

Vndamẽ-
tũ aliud ne
mo pōt po-
nere (vt ait apo
ſtolus) preter id
quod poſitũ eſt
quod ẽ xpc ihs.
Cũ dicat Aug⁹.
ꝙ de⁹ ẽ res ſum-
me ſufficiens. et
homo eſt res ſũ-
me deficiens: et ꝙ tale bonũ de⁹ eſt. vt nemi-
ni eũ deſerenti bene ſit. Jccirco quicũqȝ rui-
nam defectuũ ſuoꝝ euadere et ſpiritu repa-
ri deſiderat: neceſſe eſt ei vt a fundamẽto p̄di
cto nō recedat: qꝛ ĩ eo oĩmoda remedia ſuis
neceſſitatib⁹ inueniet. Primo itaqȝ pctoꝛ
cupiens peccatoꝝ ſuoꝝ ſarcinã deponere. et
ad requiẽ aĩe ꝑuenire: audiat deum pctoꝛes
inuitãtem ad veniã: ⁊ dicentẽ. Venite ad me
oĩes qui laboratis. ſ. labore vitĩoꝝ et onera-
ti eſtis. ſ. ſarcina pctoꝝ: et ego reficiaȝ vos.
ſcȝ ſanãdo ac refouẽdo: et inuenietis requiẽ
aĩab⁹ vr̃is et hic ⁊ ĩ futuro. Audiat ḡ egro-
tus pium ⁊ ſolicitũ medicũ. ⁊ veniat ad ip̄m
ꝑ ꝓfundã ɔtritioneȝ ac ſolicitã cõfeſſioneȝ.
et ſtudioſum ꝓpoſitũ ſemꝑ declinãdi a malo
et faciendi bonũ. Scd̃o peccatoꝛ ſed iaȝ ĩ
xp̄o fidelis effect⁹. tãq̄ ip̄i ꝑ pñiaȝ recõcilia-
tus ſtudeat diligẽtiſſime medico ſuo adhere-
re. et ſuã familiaritateȝ acquirere: ei⁹ ſctĩſſi-
maȝ vitã recogitãdo oĩni q̄ poterit deuotõe.
Caueat tñ ꝓuide. ne curſorie ip̄aȝ vitã legẽ-
do trãſeat: ſed ſeriatim aliq̄d de ea ꝑ dieȝ ac-
cipiat: Loquo ſabbatũ delicatũ pie meditati-
onis xp̄o q̄ttidie celebrãdo ac cogitatõnes et
affectõnes. oꝛones ⁊ laudes. totũqȝ opus dei
ad illud reducẽdo: in ip̄o delectet̃ a tumultu
exterioꝝ ⁊ mũdanoꝝ impedimentoꝝ requi-
eſcere. et ſuauiter obdoꝛmire. ⁊ ad illud vbi-
cunqȝ fuerit. velud ad certũ ⁊ piũ refugiũ ɔ̄
vitioſas hũane infirmitatis varietates. cõ-
tinue dei famulos impugnãtes ſepe recurre-
re. Sepi⁹ tñ recurrat ad p̄cipua xp̄i memo-
ralia: videlȝ ad incarnatõm. natiuitatẽ. cir-
cũciſionẽ. apparitõnẽ. pñtatõȝ ĩ tẽplo. paſſi-
onẽ. reſurrectõȝ. aſcẽſionẽ. ſpũſſcti effuſionẽ
aduẽtũ ad iudiciũ: cauſa ſp̄alis recoꝛdatõis
et exercitatõis ac ſpũalis recoꝛdatõis ac cõ-
ſolatõis. Sic etiã ip̄aȝ vitã xp̄i legat. vt mo-
res ei⁹ ꝓpoſſe imitari ſtudeat. Parꝝ. n. ꝓdeſt ſi
legerit: niſi et imitat⁹ fuerit. Vñ Ber. Quid
tibi ꝓdeſt piũ ſaluatoꝛis nomẽ lectitare in li-
bꝛis niſi hr̃e ſtudeas pietateȝ ĩ moꝛib⁹. Vñ ⁊
Criſo. Qui legẽs de deo vult inuenire deũ: fe-
ſtinet viuere digne deo: ⁊ ip̄a cõuerſatio bo-
na ſit q̄ ĩ lampada luminis añ oculos coꝛdis
ei⁹ viaȝ veritatis apiens. Jſta vita ĩ ſũmo
deſidẽio debȝ eſſe pctoꝛi ꝓpter multa. Primo
ꝓpter remiſſioneȝ pctoꝝ. Cũ. n. fecerit de ſe
iudiciũ. ſe ꝑ ɔfeſſionem accuſãdo. ⁊ iuſticiaȝ
pñiaȝ volũtariã aſſumẽdo: iam ſolicite ãbu-
lãs cũ deo ſuo. p̄dicto mō meditãdo. purgat̃
nō modicũ a ſoꝛdib⁹ pctõꝝ. Deus em̃ cui ad-
heret. ignis ɔſumẽs eſt: purgatõȝ pctõꝝ fa-
ciens. Scd̃o ꝓpter ſui illuĩatõneȝ. Jlle em̃
cui aſſiſtit lux eſt ĩ tenebꝛis lucẽs: cui⁹ lumĩe
illuſtrat⁹ docet̃ oꝛdinate diſponere vitã ſuaȝ
ad xp̄m ⁊ celeſtia: ad ſeip̄m ac ꝓximũ et ter-
reſtria. Tercio ꝓpter grãȝ lacrimaꝝ. val-
de nccĩaȝ pctõꝛi. ĩ hac valle miſerie. quã xp̄c
q̄ eſt fons oꝛtoꝛũ ⁊ puteus aq̄ꝝ viuentiũ. cõ-
ſueuit pctoꝛib⁹ ſibi adherẽtib⁹ dare. Quar
to ꝓpter repatõem lapſuũ q̄ttidianoꝝ. de q̄-
bus ſꝑ releuat dñs ſibi adherẽtes. Juxta il-
lud. Fac ſerpentẽ eneũ et pone eũ ꝓ ſigno: q̄
ꝑcuſſus aſpexerit eũ viuet. Quinto ꝓpter
dulcẽ ⁊ deſiderabileȝ deguſtatõeȝ quã ĩ ſe hȝ.
Juxta illd̃. Guſtate et vide. qm̃ ſua. eſt dñs.
Sexto ꝓpter cognitõeȝ paterne maieſtatis
q̄ ꝑ ip̄m ſolũ hr̃i pt̃. Juxta illud. Nemo no-
uit p̄reȝ niſi fili⁹ et cui fi. vo. reue. Septio
ꝓpter ſecuꝝ exitũ ab hac vita ꝑiculoſa. fide-
lis nãqȝ pctoꝛ. q̄ modo q̄ttidie ſuſcipit xp̄m ĩ
hoſpitio coꝛdis ſui ⁊ lectulũ floꝛidum ꝑ ſua-
ues meditatõnes eideȝ p̄parãdo: ecõuerſo p⁹
moꝛtẽ requiret̃ ⁊ ſuſcipiet̃ a xp̄o: vt ſic cõſue-
uit et ɔcupiuit. ſemꝑ ⁊ ineternũ ſit cuȝ ip̄o.
Hec vita eſt vita bona et irrigua: pctõres
ſibi adherẽtes mũdãs ⁊ renouãs: ⁊ eos ciues
ſctõꝝ. et domeſticos dei faciẽs. Eſt amabilis
et dulcis ad ɔſeruãdũ: nō em̃ hȝ amaritudi
neȝ ɔuerſatio illi⁹ nec tediũ ɔuictus ip̄i⁹. ſed
leticiã et gaudiũ. Eſt delitõſa ⁊ ſuauis: cete-
ra q̄ hãc nō ſapiũt faſtidiẽs exercitia: cũ ali-
q̄diu pio coꝛde fuerit frequẽtata. Eſt paſcẽs
et reficiẽs. Nã ſm̃ Amb. Qui domicilio xp̄m
recipit ĩ terno: maximis delectatõib⁹ exube-
rãtiũ paſcit̃ voluptatũ. Eſt cõſolatoꝛia ſoli-
tario. et quideȝ optim⁹ comes iugis iocũdita
tis. ſolaciiqȝ ⁊ cõfoꝛtatõis: ac t̃ris foꝛtitudis
a facie inimici. et a tribulatõne ⁊ tẽptatõne
pctoꝛis. Hec eſt vita plana ⁊ facilis ad cõ-
tẽplandũ creatoꝛẽ. de q̄ null⁹ excuſare ſe pt̃.
ſic de ɔtẽplatõe ſũme maieſtatis: ad quã ne-
mo raptim pt̃ ꝑtingẽ. niſi ꝓficiẽdo ꝑ iſtã vi-
taȝ nr̃i redẽptoꝛis. Hãc q̄cũqȝ incipiẽtes ⁊ ꝑ-
uuli q̄cũqȝ ꝓficiẽtes ⁊ ꝑfecti pñt hr̃e: et ĩ ea
inuenire bonũ nidũ ſibi vbi tãq̄ turtures re-
ponãt ⁊ abſcõdãt caſti amoꝛis pullos. q̄ſqȝ ꝑ
ſua capacitate. Hec vita multũ reddit ſã-
ctos dei fauorabiles. pios et benignos culto-
rib⁹ ſuis: ꝓpter ip̄m q̄ nob cũ illis cõe ẽ gau-
diũ. Verbi grã. Nũquid. b. virgo mr̃ miſeri-
coꝛdie. pietatis ⁊ grẽ poterit te deſpicere. vel
oculos ſuos a te auertere. q̄uis ſis peccatoꝛ.

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

qñ nõſolũ ſel'ĩ die viderit. ſȝ et frequẽter filiũ
ſuũ quẽ ſr̃ oĩa diligit ĩ brachijs tuis ⁊ inẽ vba
tua ꝯmoratẽ! Nũq̃d poteĩt te cũ filio ſuo quẽ
poꝛtas deſerẽ. qñ videĩt te ꝑdicto mõ filiũ ſuũ
tãſolicite ꝑ ſingl'a comitãtẽ. ⁊ eidẽ pietatis of⸗
ficio deuotõis miſteriũ ꝑ dies ſingl'os exhibẽ⸗
tẽ! Nll'o mõ. Sic ⁊ ceteri ſc̃ti libẽtiſſime reſpi⸗
ciũt illos.cũ q̃bꝫ de⁹ placat⁹habitare digñ. cũ
iſta vita faciat cultoꝛes ſuos ꝯſoꝛtes illoꝝ qꝛ ẽ
⁊ vita ipoꝝ. Plane hec vita.eſt vita.b.mr̃is
xp̃i:ipi ſedule miſtrãtis ĩ ãnis pl'ibꝫ ⁊ famulã⸗
tis. Hec ẽ vita apl'oꝝ xp̃o failiariẽ adherẽtiũ:
et cũ eo fideliẽ ꝑſeuerãtiũ. Hec ẽ vita ciuiũ ſu⸗
ꝑnoꝝ xp̃o fruẽtiũ: ⁊ ei⁹opa mirabilia admirã
tiũ ⁊ ſibi r̃uerẽter aſſiſtẽtiũ ineẽnũ. Hec vita ẽ
optĩa ꝑs.ſ.ſedẽ ad pedes xp̃i ⁊ audire v̄bũ e⁹.
Vñ merito a poſſeſſoꝛe ſuo ipaȝ mõ ꝑ grãȝ co
lẽte ñ auferẽ: qꝛ ipa ẽ retributõ illa.q̃ r̃uo fideli
et prudẽti ꝓmittiẽ. ⁊ h̃ incipiẽs ineẽnitate ꝑfi⸗
cieẽ. Hãc vitã nll'a ligua laudare ſufficit.adõ
bõa ẽ ⁊ ſcẽa ⁊ ſr̃ oẽs vitas digniſſima.cũ ſit ĩ⸗
itiũ cuiuſlibȝ altõris ꝯtẽplatõis.ac vite ãgeli⸗
ce ⁊ eẽne.q̃ ſpaẽ ĩ pĩa. An paꝝ ẽ tibi ꝯtinue
cũ xp̃o eſſe:ĩ quẽ deſiderãt ãgeli ſꝑ ꝑſpicẽ. Si
vis ineẽnũ regñre cũ xp̃o:ĩcipe regñre mõ ⁊ no⸗
li deſerẽ eũ.cui r̃uire regñre ẽ. Appropinq̃ ḡ ad
ipm pio coꝛde. vt deſcẽdẽti.ſ.de ſinu pr̃is ĩ vteꝝ
v̄gĩs.q̃i alẽ teſtis cũ angelo ſcẽe cõceptõis exi⸗
ſtas ĩ pura fide: ⁊ ꝯg̃tulare v̄gini mr̃i.ſic ꝓter
te fecũdate. Adeſto ei⁹natitati ⁊ cĩcũciſioni:q̃i
bon⁹nutriti⁹cũ ioſeph. Vade cũ magis ĩ beth⸗
leeȝ: ⁊ adoꝛa cũ eis ꝑuulũ r̃gẽ. Adiuua cũ ꝑn⸗
tibꝫ poꝛtare pueꝝ. ⁊ p̃ntare ĩ tẽplũ. Comitare
cũ apl'is piũ paſtoꝛẽ.glorioſa miracl'a faciẽtẽ.
Adeſto moꝛiẽti cũ.b.mr̃e e⁹ ⁊ Johẽ ad ꝯpatiẽ⸗
dũ ⁊ ꝯdolẽdũ ſibi: ⁊ q̃dã pia curioſitate palpã⸗
do.r̃cta ſingl'a vulnera ſaluatoꝛis tui ꝓpẽ te ſic
moꝛtui. Quere r̃ſurgẽtẽ cũ Maria mag.donec
mẽaris inueĩre. Admirare ĩ celũ aſcẽdẽteȝ:q̃ſi
inter diſcipl'os ĩ mõte oliueti exñs. Sede cum
apl'is ĩ ꝯclaui ⁊ abſcõdẽ ab exteꝛioꝛibꝫ ſingl'is.
vt v̄tute ſpũſſc̃ti ex alto indui mẽaris. Etſi pio
ac huili ⁊ deuoto coꝛde ſic eũ modico tp̄e fueĩs
ꝑſecut⁹ĩ terris: ipe te ſbleuabit ad ſe ſedẽteȝ ĩ
dextera dei pr̃is ĩ cel': ſm qd ꝓmiſit fideli pc̃to⸗
ri ſibi adherẽti:dicẽs. Qui mihi mi.me ſe.⁊c̃.

Quicũqȝ ḡ fidelis pc̃toꝛ hãc vitam amabiliẽ
amplexat⁹fuerit:nõ dubitet q̃n xp̄c eũ in filiũ
adoptauerit. Vñ ſcp̄tũ ẽ ĩ ꝓuer. Ego diligẽtes
me diligo. Vñ et Ber. Qui nõ placȝ deo.nõ pt̃
illi placẽ de⁹.nã cui placȝ de⁹ do diſplicẽ ñ pt̃.
Caueat tñ prudẽt fidelis pc̃toꝛ: vt nũq̃ ĩ q̃cũȝ
ſtatu fueĩt.ꝯfidẽtiã ĩ meritis ſuis hẽat ſȝ tãq̃
mẽdic⁹ paupcul⁹ oĩno nudiſſim⁹ ad el'ẏaȝ dñi⸗
cã mẽdicãdã ſꝑ vacu⁹ accedat. hec aũt faciat. ñ
q̃i ex huilitate ficta mẽita ſua abſcõdẽs ſȝ cẽtiſ
ſime ſciẽs ꝙ ñ iuſtificabiẽ ĩ ꝯſpectu dei oĩs vi⸗
uẽs. Etiã ſoli⁹cogitatõis nr̃e nõ poſſum⁹ rõeȝ
reddere: ſi ipe voluerit nobiſcũ ĩ iudiciũ inĩre.
Iſto aũt modo ꝗ̃tũcunqȝ ſe ingerat.cum pio tñ
timoꝛe ⁊ reuerẽtia. ad bonum dñm pc̃tores
vocãtẽ: ꝑſũptuoſ⁹ nõ reputabiẽ. ſic paupes
ſcl'i.q̃to nudioꝛes ſr̃.cũ ſe nõ tãq̃ dignos. ſȝ
tanq̃ miſerioꝛes ꝓpi⁹ ingerũt ad el'ẏaȝ diuitis
mẽdicãdã. ꝑſũptuoſi vel ſupbi nõ dicũẽ. ſȝ a
benignis diuitibꝫ miſericoꝛdius reſpiciunẽ.

Hãc vitã.b. Ber. plimũ frequẽtauit.q̃ fa⸗
ſciculũ mirre.ĩ.cumulũ amaritudĩs ex vita
⁊ laboꝛibꝫ xp̃i colligẽs. ⁊ inẽ vba ſua.ĩ.affe⸗
ctõnes ſuas collocans: ſic ait. Tu q̄ȝ ſi ſapis
imitaberis ſpõſe prudẽtiã: atȝ mirre tãcarũ
faſciculũ de p̄ncipali tui pectoꝛis: nec ad ho⸗
raȝ patieris auelli. ⁊ amara illa oĩa q̃ ꝑ te ꝑ⸗
tulit. ſꝑ ĩ mẽoꝛia retinẽs ⁊ aſſidua meditatõe
r̃uoluẽs: q̃ poſſ dicẽ ⁊ tu. faſcicul⁹ mirre dile
ctus me⁹ mihi inẽ vba mea cõmoꝛabiẽ. Et
ego fr̃es ab ineunte mea ꝯuerſatõe ꝑ aceruo
meritoꝝ quã mihi deeſſe ſciebã: hũc mihi fa⸗
ſciculũ colligare. ⁊ inter vba mea collocare
curaui collectũ ex oĩbꝫ ãxietatibꝫ et amari⸗
tudĩbꝫ dñi mei. Primũ.ſ.infãtiliũ illaꝝ neccĩ⸗
tatũ: deinde laboꝛũ q̃s ꝑtulit ĩ ꝑdicãdo: fati⸗
gatõȝ ĩ diſcurrẽdo. vigiliaꝝ ĩ orãdo. tẽptatõ⸗
nũ ĩ ieiunãdo. lacmaꝝ ĩ ꝯpatiẽdo. inſidiaꝝ ĩ
colloq̃ndo. poſtremo ꝑicl'oꝝ ĩ falſ fr̃ibꝫ. cõ⸗
uitõꝝ. ſputoꝝ. colaphoꝝ. ſbſãnatõnũ. exꝓro⸗
bratõnũ. clauoꝝ hoꝛũqȝ ſiliũȝ: q̃ ĩ ſalutẽ nr̃i
generis ſilua euãgelica copioſiſſime noſciẽ
ꝑtuliſſe. Vbi ſane inẽ tot odoꝛifere mirre h⁹
ramuſculos. mĩme ꝑtermittẽdũ putaui etiã
illã mirrã. q̃ ĩ cruce poꝛtat⁹ ẽ: ſȝ neqȝ illã qua
vnct⁹ ẽ ĩ ſepulẽa. Quaꝝ ĩ pĩa applicuit ſibi
amaritudĩeȝ meoꝝ pc̃tõꝝ. In ſc̃da futuram
coꝛruptõȝ mei coꝛpis dedicauit. Mẽoꝛiã ha⸗
bũdãtie ſuauitatis hoꝝ eructabo. q̃ad vixe⸗
ro. Ineẽnũ nõ obliuiſcar miſeratõnes iſtas:
qꝛ ĩ ipis iuſtificat⁹ ſũ. Hec meditari dixi ſa⸗
piaȝ: ĩ his iuſticie ꝑfectõȝ mihi ꝯſtitui. ĩ his
pleĩtudĩeȝ ſcĩe. ĩ his diuitias ſalutis. ĩ his co
pias meritoꝝ. Ex his mihi iterdũ pot⁹ ſalu⸗
taris amaritudĩs. ex his rurſũ ſuauis vnctõ
ꝯſolatõis. Hec me erigũt ĩ aduerſ: ĩ ꝓſperis
reprimũt: et inẽ leta triſtiaqȝ vite p̃ntis. via
regia ĩcedẽdi tutũ p̄bẽt vtrobiqȝ ducatũ: hic⸗
inde mala imminẽtia ꝓpulſãdo. Hec mihi ꝯci
liãt mõi iudicẽ: dũ tremẽdũ ꝑtatibꝫ mitẽ hu
milẽqȝ figurãt. dũ nõſolũ placabilẽ. ſȝ et ai⸗
cabilẽ repñtãt eũ q̃ inacceſſibil' eſt p̄ncipibꝫ
terribiliſqȝ apd reges. Preterea hec mihi ĩ
oꝛe frequẽter ſiẽ vos ſcitis. Hec ĩ coꝛde ſꝑ ſiẽ
ſciuit de⁹. hec ſtilo meo admodũ failiaria ſiẽ
appet. Hec mea ſblimioꝛ interim phia: ſcire
ihm ⁊ hũc crucifixũ. Hũc ⁊ vos dilectimĩ tã
dilectũ faſciculũ colligite vob. Memẽtote qꝛ
accepit eũ Simeõ ĩ vlnis. maria geſtauit in
vtẽo: fouit ĩ greĩo ſpõſa ſibi inẽ vba colloca⸗
uit. Arbitroꝛ ioſeph. ſr̃ genua illi freq̃nẽ ar⸗
riſiſſe. Pi oẽs añ ſe eũ hũeñt ⁊ nll's ſtro. Ex⸗
ẽplo igĩ ſint vob. vt ⁊ vos ſilr̃ faciatis. Si ei
añ ocl'os hũeritis quẽ poꝛtatis pc̃to videtes

anguſtias dn̄i. leuius ⁊ vĩas portabitis. hec Bern̄. Sed q꞉ iſta multi minime cogitant ſtatim fatigati ſūt. q꞉ ſi iſta cogitarēt. nō ita cito de bono ope fatigati eſſent. Hāc etiā vitā. b Cecilia ṽgo legit͛ habuiſſe. Nā inter alia virtutū et laudū p̄conia de ea ſcribit͛. q̄ euāgeliū xp̄i abſcōditum ſp̄ i pectore portabat. qđ ſic intelligi videtur. q̄ ip̄a de vita dn̄i ihū i euāgelio tradita. q̄bā deuotōra ſibi p̄elegerat. in q̄b9 die ac nocte corde puro ⁊ integro. attētione p̄cipua ⁊ feruēti meditabatur. ⁊ ꝯpleta circulatōe itez repetēs. ac dulci et ſuaui guſtu ruminās. ea i archano pectoris ſui prudēti conſilio collocarat. Sile tibi ſuadeo faciendū. Sup̄ oia nāqꝫ ſpūalis exercitij ſtudia hoc magis neceſſariū credo. magiſqꝫ ꝓficuū. et q̄ ad celſiorē poſſit ꝑducere gradū. Nuſq̄ eñi inuenies vbi ſic doceri poſſis ꝯ vana blādimēta et caduca. ꝯ tribulatōnes ⁊ aduerſa. ꝯ hoſtiū tēptamēta et vitia. ſicut i vita dn̄i ihū. q̄ fuit abſqꝫ oīm defectu ꝑfectiſſima. Ex frequēti eñi et aſſidua meditatōne vite ipſi9 adducit͛ aīa i ei9 amorem ac ꝯfidētiā ⁊ familiaritatem. ita q̄ ſtabilit͛ ꝯtra vana et caduca. vt ea vilipendat ⁊ ꝯtemnat. Ut ꝑꝫ in p̄dicta. b Cecilia. que ita cor ſuū de vita xp̄i repleuerat. q̄ in ip̄ā vana intrare nō poterāt. Uñ in pompa nuptiaꝝ vbi tot vana gerūt͛ exiſtens. cātantibus organis ip̄i ſtabili corde ſoli dn̄o decātabat: dicēs. Fiat dn̄e cor meū immaculatū vt nō ꝯfundar. Fortificat͛ qꝫ ꝯ tribulationes et aduerſa. vt ea min9 timeat et ſentiat: vt ꝑꝫ i martirib9. Uñ Bern̄. Iccirco deniqꝫ audit. colūba mea i foramib9 petre: q̄ i xp̄i vulnerib9 tota deuotōne verſet͛ ⁊ iugi meditatōne demoret͛ i illis. Inde martiri tolerātia: inde illi fiducia magna apud altiſſimum. Uult benignus dux deuoti militia vultū ⁊ oculos i ſua ſuſtolli vulnera. vt illi9 ex hoc animū erigat. et exemplo ſui reddat ad tolerandū fortiorem. Eñuero nō ſentiet ſua dum illi9 vulnera intuebit͛. Stat martir tripudiās et triumphās. toto licꝫ lacerato corp̄e. ⁊ rimāte latera ferro. nec modo fortiter: ſed hilariter ſacꝝ e carne ſua circūſpicit ebulire cruorem. Ubi g͛ tūc aīa martiris. nempe i tuto. nempe i petra. nempe i viſcerib9 ihū. vulnerib9 nimiꝝ patētib9 ad introeundū. Si eñi i ſuis eſſꝫ viſcerib9: ſcrutās ea ferꝝ. ꝑfecto ſētiret. dolorem non ferret ſuccūberet ⁊ negaret. Nūc aũt i petra habitās q̄d mirū ſi i modum petre duruerit. Sed neqꝫ mirū ſi exul a corpore. dolores nō ſentiat corporis neqꝫ hoc facit ſtupor: ſꝫ amor. ſubmittit͛ ei ſenſus nō amittit͛. nec deeſt dolor. ſꝫ ꝯtemnit͛. Ergo ex petra martiris fortitudo. hec Bernħ. Inde qꝫ eſt. q̄ multi ꝯfeſſores et etiā alij i laborib9 et tribulatōib9 ⁊ infirmitatib9 ſuis. nō ſolum patiēntes: ſꝫ et hilares fuiſſe ⁊ eſſe reperiūt͛.

q꞉ ex deuota meditatōe vite ⁊ paſſionis xp̄i. eoꝝ aīe nō i eoꝝ corꝑib9 et viſcerib9. ſed xp̄i fuiſſe ⁊ eſſe vidēt͛. Inſtruit͛ ꝯ hoſtium tēptamenta ⁊ vitia. vt i faciēdis ⁊ obmittēdis errare aut falli nō valeat. cū ibi ꝑfectōes oīm virtutum reꝑiat. Nā pauꝑtatis. hūilitatis. caritatis. māſuetudinis. obediētie. patiē. ceterarūqꝫ virtutū exēpla et doctrinā nuſq̄ ſic inuenies. ſicut i vita dn̄i virtutū. Quicq̄d ei virtutū i eccl'ia hȝ ab ip̄o xp̄o ꝑ exēpla opeꝝ illi9 trahit͛. Unde Bern̄. Quid vobis cū virtutib9 q̄ dei virtutē xp̄i ignoratis. Ubi nā q̄ſo vera prudētia niſi in xp̄i doctrina. Ubi vera iuſticia niſi de xp̄i miſcd'ia. Ubi vera temꝑantia niſi i xp̄i vita. Ubi vera fortitudo niſi i xp̄i paſſione. Soli igit͛ q̄ ei9 doctrina imbuti ſūt prudētes dicendi ſūt. ſoli iuſti qui d̄ ei9 miſericordia veniā pctoꝝ ꝯſecuti ſūt. ſoli tꝑantes qui ei9 vitam imitari ſtudent. ſoli fortes qui ei9 ſapientie patientie documenta fortiter i aduerſis tenēt. Incaſſum ꝓinde q̄s laborat i acquiſitōe virtutū. ſi aliūde eas ſperādas putat. q̄ a dn̄o virtutum: cui9 doctrina ſeminariū prudētie. cui9 miſcd'ia op9 iuſticie. cui9 vita ſpeculū tꝑantie. cui9 mors inſigne eſt fortitudīs. Uñ et Greg. Quid eſt qđ dilectum ſuum ſponſa nō mirrā. ſꝫ faſciculum mirre noīat. niſi q̄ dum ſcīa mēs xp̄i vitā ex om̄i ꝑte cōſiderat: cōtra oīa vitia ex ei9 imitatōne virtutes repugnātes ꝯgregat. ex q̄b9 ſibi faſciculū aptat. q̄ carnis ſue ſempiternā putredinē abſtergat. Uñ etiā Aug. Cū oīb9 modis medeat͛ aīs de9 ꝑ tꝑm oportunitatib9. q̄ mira ſapīa ei9 ordināt͛ur: nullo modo bn̄ficienti9 ꝯſuluit generi humano. q̄ cum ip̄a dei ſapientia. i. fili9 vnicus ꝯſubſtātialis p̄ri et coeternus totū hoīē ſuſcipe dignat9 eſt. et verbū caro factum eſt ⁊ habitauit i nobis. Satellites voluptatum. diuitias ꝑnicioſe ꝑp̄li appetebāt: pauꝑ eſſe voluit. Honorib9 ⁊ imperijs inhiabant: rex fieri noluit. Carnales filios magnū bonū putabāt: tale ꝯiugium ꝓlēqꝫ ꝯtēpſit. Cōtumelias ſuꝑbiſſime horrebāt: om̄e gen9 cōtumeliaꝝ ſuſtinuit. Iniurias intollerabiles eſſe arbitrabāt͛. q̄ maior iniuria eſt q̄ iuſtū innocentēqꝫ damnari. Dolores corporis execrābant͛: flagellatus atꝫ cruciat9 eſt. Mori metuebāt. morte mulctat9 eſt. Ignominoſiſſimū mortis gen9 crucē putabāt. crucifix9 eſt. Oīa q̄ hr̄e cupientes nō vitabamus: carēdo vile fecit. Oīa q̄ vitare cupientes. ab ſtudio deuiabam9: ꝑcipiēdo deiecit. Nō. n. vllum pcc̄m ꝯmitti p̄t: niſi dum appetūt͛ ea q̄ ille cōtēpſit. aut fugiunt͛ q̄ ille ſuſtinuit. Tota itaqꝫ vita ei9 i terris. ꝑ hoīes quē ſuſcipe dignat9 eſt. diſciplīa moꝝ fuit. Et iteꝝ. Cōcedam9 nō appere nē hoīes dignos imitatōe. q̄ſq̄s hec putas. mēte deū intuere. q̄ hō fact9 ē. vt hoīes viuere docēt. Recordare q̄d ſit illđ. qđ Iob. ait. q̄ ſe di

cit ĩ xp̃o manere. debet quẽadmodũ ille am-
bulauit et ip̃e ambulare. ⁊ ita nec deerit tibi
quez ſeq̃ris. Quia omĩs xp̃i actio eſt nr̃a in-
ſtructio. Itẽ alubi habem⁹ de paſſione dñi.
Exemplum enĩ dedi vobis. ⁊ vt ita faciatis.
Vñ Beda. Qui dic̃ ſe ĩ xp̃o manere. debz ſic̃
ille ambulauit. ⁊ ip̃e ambulare. qd̃ ẽ nõ am-
bire terrena. nõ caduca luc̃ ſectari. fugẽ ho-
nores. oĩez mõi cõtemptũ p celeſti gl'a am-
plecti. libenter cunctis pdeſſe. iniurias nulli
inferre. ⁊ ſibi illatas patiẽter ſufferre. ſz ⁊ ĩ-
ferentib⁹ a dño veniã poſtulare. nũq̃ ſuã. ſz
cõditoris gl'az ſp querere. et q̃s ſecũ valet ad
ſupna erigere. Hec et hmõi gerere. eſt veſti-
gia xp̃i ſeq̃. Hec Beda. Xp̃i itaqz veſtigia
ſequi debem⁹. qz (vt ait Amb) ĩ agnitõe xp̃i
oĩez ſalutẽ ⁊ ſapiaz habem⁹. Et iterũ. Omia
habem⁹ ĩ xp̃o. et oĩa nobis xp̃c. Si vulnerũ
curatorẽ deſideas. medic⁹ eſt. Si febrib⁹ eſtu-
as. fons eſt. ſi grauaris iniquitate. iuſticia ẽ
ſi indiges auxilio. virt⁹ eſt. ſi mortẽ times vi
ta eſt. ſi tenebras fugis. lux eſt. ſi celũ deſide-
ras. via eſt. ſi cibũ queris. alimẽtum eſt. Hec
Ambro. Et ido bñ p quẽdaz ſapiẽtẽ dr̃. Hoc
eſt neſcire. ſñ xp̃o plurima ſcire. Si xp̃m bñ
ſcis. ſatis eſt ſi cetera neſcis. Utinaz ſapiẽtes
hui⁹ mũdi hoc ſaperẽt et intelligerẽt. ⁊ ſciaz
ſuã ĩ hãc ↄmutarent. Qui g̃ xp̃m ſequit̃ er-
rare vel falli nõ pt̃. ad cui⁹ virtutes imitan-
das et adipiſcendas. ex frequenti meditatõe
vite ip̃i⁹ cor accẽdit̃ et aĩat̃. ac diuina ṽtute
illumiat̃. adeo: vt pl'es fuert̃ illr̃ati ⁊ ſimpli-
ces. qui magna ⁊ pfũda dei inde cognouert̃:
qz ibi inuenit̃ vnctio q̃ paulatim purificans
aĩaz ⁊ eleuans docet de oĩb⁹. In oĩb⁹ itaqz
virtutib⁹ et boĩs morib⁹. ſp p̃pone tibi illud
clariſſimũ ſpeculũ. et toti⁹ ſanctitatis exem-
plar. ſ. vitã et mores filij dei. dñi nr̃i ihu xp̃i
q̃ ad hoc de celo nobis miſſus ẽ. vt p̃iret nos
in via virtutũ. ⁊ legez vite ac diſcipline ſuo
nobis daret exẽplo. et erudiret nos ſicut ſe-
metip̃m: vt ſicut ad imaginẽ ei⁹ naturaliter
creati ſum⁹. ita ad mox ei⁹ ſilitudinẽ p imi-
tatõnẽ virtutũ. p nr̃a poſſibilitate reforme-
mur. qui ei⁹ imaginez in nobis p pcc̃m feda-
uimus. Quãtũ aũt quiſqz ſe ei ĩ ṽtutũ imita-
tione ſe ↄformare ſtuduerit: tãtũ ei ĩ patria
ĩ glorie claritate ppinquior ⁊ ſiliõr erit. Per-
curre g̃ ſingulas q̃ſqz etates xp̃i. virtuteſqz
eius p ſingulas. ſic̃ fidelis diſcipulus ppoſſe
ſtudeas imitari. In labore etiã exteriori ⁊
interiori. recordare laborum et aduerſitatũ
xp̃i. Et qñcunqz in aliq̃ grauaris. ſtatim ad
ip̃m piũ p̃rem pauper tãq̃ puul⁹ ad matris
gremiũ curre. totum illi reuela. totũ ↄmitte
totũ ĩ ip̃m iacta ⁊ pijce. et ip̃e pculdubio tẽ-
peſtatez ſedabit et releuabit te. Nõſolũ aũt
vigilãs dño ihu intẽdas: ſed ⁊ cũ corp⁹ ſtra-
to recolligis et caput reclinatorio imponis.
ſic̃ tibi q̃i cum. b Johẽ ſup pect⁹ ihu recũbẽs
ſicqz recũbens ſup pect⁹ ihũ ſuge vbera ei⁹. ⁊
in pace in idipſũ dormies ⁊ reqeſces. Et vni-
uerſaliter ĩ oĩb⁹ dictis ⁊ factis tuis q̃i ad ex-
emplar reſpicias ĩ ihm. incedẽs et ſtãs. ſedẽs
⁊ iacens. comedẽs ⁊ bibens. loquens ⁊ tacẽs
ſol⁹ et cum alijs: ex hoc eũ magis eũ diliges.
et familiaritatis ei⁹ grãz ⁊ fiduciã maiorem
aſſequeris. et in omĩ virtute pfectiõr eris. Et
hec ſit ſapientia tua et ſtudium tuũ. ſp ð ihu
aliq̃ cogitare. vñ puoceris ad imitãdum vel
afficiaris ad amãdũ ip̃m. Talia enĩ meditã-
do. et tp̃s vtiliter expendes. dum occuparis
ĩ bonis ſtudijs et diuinis circa dñm ihm. et
mores tuos emendabis ad forãz vite ip̃ius.
dum in oĩb⁹ agendis: ſp ad ip̃m reſpicis oĩs
pfectõis ſpeculum ⁊ exemplũ. Et q̃to magis
has frequentaueris meditatões: tãto magis
eas tibi reddes faĩliares. ⁊ facili⁹ tibi occur-
rẽt. ⁊ iocũdi⁹ te reficiẽt. Vidiſti g̃ ad q̃ex-
celſũ g̃dũ meditatões vite xp̃i te pducũt. nũc
ĩ ipſas meditatões te aliq̃liter introducẽ tẽ-
ptabo nõ oĩa q̃ ĩ euãgelio ſcp̃ta ſũt p̃ctãdo
ſz q̃dam deuotiõra ex his eligẽdo. Nec credas
q̃ oĩa q̃ xp̃m dixiſſe vel feciſſe meditari poſ-
ſum⁹ ſcripta ſint: ſz ad maiorẽ imp̃ſſionẽ ea
tibi ſic narrabo put ↄtigert̃. vel cõtigiſſe pie
credi pñt. ſm q̃ldã imaginatiuas repñtões:
q̃s aĩm⁹ dr̃ſimode pcipit. Naz circa diuinam
ſcp̃turã meditari. intelligere. ⁊ exponẽ mul-
tifarie poſſum⁹. put credimus expedire. dũ-
modo nõ ſit ↄt̃ veritatẽ vite vel iuſticie. aut
doctrine. i. non ſit ↄ̃ fidez vel bonos mores.
Quicunqz ṽo aſſerit de deo aliq̃d. qd̃ non eſt
ſibi certũ. vel p naturalem rõez. vel ſinderi-
ſim. vel p fidẽ. vel per ſacrã ſcp̃turaz: p̃ſumit
et peccat. Cũ g̃ me narrãtẽ inueies. ita dixit
vl' fecit dñs ihs ſeu alij q̃ introducũt̃: ſi id p
ſcp̃turã pbari nõ poſſit. ñ alr̃ accipias q̃ de-
uota meditatio exigit. Hoc ẽ pinde accipe:
acſi dicẽz. meditor q̃ ita dixẽit vl' fecẽit bon⁹
ihs ⁊ ſic ð ſilib⁹. Tu aũt ſi ex his fructũ ſumẽ
cupis: toto mẽtis affc̃tu. diligñter delectabi
lit̃ ⁊ moroſe oĩb⁹ alijs curis ⁊ ſolicitudib⁹ tẽ
obmiſſis: ita pñtez te exhibeas. his q̃ p dñm
ihm dc̃a vl' facta ſũt. ⁊ ex his q̃ narrãt̃: acſi
tuis aurib⁹ audires ⁊ ocl'is vidẽs. qz ſuauiſ
ſima ſũt ex deſiderio cogitãti. et ml'to magis
guſtãti. Et iõ q̃uis ml'ta ex his tãq̃ ĩ p̃teito
facta narrãt̃. tu tñ oĩa tãq̃ ĩ pñti fierẽt me-
diteris. qz ex hoc maiorẽ ſñ dubio ſuauitatẽ
guſtab. Lege g̃ q̃ fcã ſt̃ tãq̃ fiãt. pone añ ocu
los geſta p̃terita tãq̃ pñtia: ⁊ ſic oĩa magis
ſapida ſenties ⁊ iocũda. Vñ ⁊ qñz ãnotaui
loca ĩ q̃b⁹ hec vel illa ſt̃ fcã. qz ml'tũ valz hõi
cũ audit euãgeliũ legi: ⁊ hoc vl' hoc factũ tli
loco geſtũ. cũ rẽ geſtã ſcit ⁊ loci ſitũ. Ad ẽrã
ei ſcẽaz. quã vniuerſe xp̃i eccl'ie nocte dieqz
ſociare nõ deſinũt. q̃ bon⁹ ille ihs inhitando
⁊ ṽbo vel doctrĩe illuĩando. illuĩatã ſuo ſac-
tiſſimo ſãguĩe ↄſecũit: delcãbile ẽ aſpirare. ſz

delectabilꝰ eaʒ oculis corꝑis intueri. et mē-
tis intellectu reuoluere. q̄uo ĩ locis ſingulis
ĩ ea nr̄aʒ ſalutē dn̄s opatꝰ ſit. Quis ei enar-
rare ſufficit q̄t deuoti diſcurrētes ꝑ loca ſin-
gula ĩ ſpū vehemēti oſculātur terrā. ample-
ctunt̄ loca ĩ quibꝫ dulceʒ ihm̄ vel ſtetiſſe vel
ſediſſe: vel aliq̄d egiſſe audierīt: nūc tundūt
pectꝰ. nunc fletꝰ. nūc gemitus. nūc ſuſpiria
emittētes. geſtu corꝑis et deuotōis quā foris
oſtendūt. ⁊ abſq̄ꝫ dubio intꝰ hn̄t. ĩ lacrimas
ꝓuocāt plerūq̄ꝫ etiā ſarracenos. Quid dicaʒ
de ꝑ̄iarchis Jacob Joſeph ⁊ fr̄ibꝫ eiꝰ: qui qꝛ
viui ĩ terra illa eſſe nō potuerīt. elegerīt ĩ ea
mortui ſepulturā. Quid pl'a. Tarditas inge-
miſcenda eſt xp̄ianoꝝ nr̄i tp̄is. q̄ tot exēpla
hn̄tes tardi ſunt de manibꝫ inimicoꝝ eruere
terrā. quā ꝯſecuit ſāguine ſuo ih̄s xp̄c. Et
nota ꝓ regula generali. ꝙ vbicūq̄ꝫ ĩ ſeq̄ntibꝫ
meditatōes ſingl'ares nō inuenieris. ſufficit
tibi ꝙ rē ꝑ dn̄m ihm̄ dictā vl' geſtaʒ. an̄ mē-
tis oculos ponas. et cū eo ꝯuerſeris ac fai-
liaris ei fias. Naʒ ĩ hoc vid̄r hr̄i maior dul-
cedo. ⁊ deuotio efficatior. ⁊ q̄ĩ totꝰ fructꝰ haꝝ
meditatōnum ꝯſiſtere: vt vbiq̄ꝫ ⁊ ſp̄ intuea-
ris cū deuote in actu ſuo ⁊ moribꝫ. vt qn̄ ſtat
cū diſcipl'is ſuis. qn̄ cum pctōribꝫ. qn̄ loq̄t̄ ⁊
qn̄ p̄dicat. qn̄ vadit et qn̄ ſedet. qn̄ dormit et
qn̄ vigilat. qn̄ comedit ⁊ qn̄ alijs miſtrat. qn̄
ſanat egrotos ⁊ qn̄ alia miracl'a facit: deſcri-
bēs tibi ĩ corde tuo mores eiꝰ et actus. ꝙ hūi-
liter ſe habuit inter hoīes. ꝙ benigne inter
diſcipl'os. ꝙ miſericors fuit ſuꝑ paupes. q̄bꝫ
ſe ſilēʒ ꝑ oīa fecerat. et q̄ failia eiꝰ ſpālis vi-
debat̄: q̄uo nullū ſpreuit vel horruit etiamſi
leproſus eēt: q̄uo diuitibꝫ nō adulabat̄. ꝙ lib
fuit a curis mūdi. nec anxiꝰ ꝓ corꝑis neceſſi
tatibꝫ. ꝙ patiēs ad cōtūelias. et ꝙ mitis in re-
ſpōſis nō em̄ ſtuduit ſe v̄bo mordaci ⁊ ama-
ro vindicare: ſꝫ blando ⁊ humili rn̄ſo alteriꝰ
malitiā ſanare. Ꝙ cōpoſitꝰ ĩ oībꝫ geſtibꝫ ſuis
fuit. ꝙ ſolicitꝰ de aiaꝝ ſalute. ꝙ̄ꝛ etiaʒ amore
dignatꝰ eſt mori. q̄uo ſeipm̄ p̄buit exempluʒ
omnis boni. ꝙ compatiēs afflictis fuit. q̄uo
infirmoꝝ imꝑfectōi ꝯdeſcendit. q̄uo pctōres
nō ſpreuit. ꝙ clementer penitētes ſuſcepit. ꝙ
obediens fuit ꝑentibus. ꝙ promptꝰ in mini-
ſtrādo oīb̄. Vn̄ ip̄e ait. Ego in medio vr̄m
ſum. ſic̄ q̄ miniſtrat. Q̄uo om̄eʒ iactātiaʒ. et
omnē ſingularitatis oſtentatōeʒ declinauit.
q̄uo omne ſcādaluʒ cauit. ꝙ modeſte in eden-
do ⁊ bibendo ſe habuit. ꝙ verecūdꝰ in viſu fu-
it. ꝙ ſtudioſus ad orōneʒ. ꝙ ſobrius ad vigili
as. ꝙ patiens laboris et penurie. et ꝙ placidꝰ
in om̄ibꝫ fuit. Et ſimiliter ſcd̄m hūc modū ĩ
om̄ibꝫ dictis et factis q̄ de xp̄o legeris vl' au
dieris. meditare mores et geſtꝰ ſuos: q̄liter
ip̄e in om̄ibꝫ ſe habuerit vel hr̄e potuerit ſcd̄m
tuā eſtimatōeʒ. qꝛ in om̄ibꝫ ſp̄ optimo ⁊ ꝑfe-
ctiſſimo modo ſe gerebat. qui ĩ oībꝫ ſp̄ opti-
mus ⁊ ꝑfectiſſimꝰ eſt. Erat eĩ aſpectu dulcis
colloquio ſuauis. ⁊ om̄i ꝯuerſatōe benignꝰ.
Et maxime ꝯtēplare faciem eiꝰ ſi potes eaʒ
imaginari. q̄d ſuꝑ omne videt̄ difficilꝰ. ſed
forte reficeret iocūdius. Et iſtd̄ ſit tibi ꝓ do-
ctrina et recurſu oīm q̄ ſequunt̄. vt vbicūq̄ꝫ
dictū vel factum narrabit̄. ſi aliter ſingula-
res meditatōes nō fuerīt exꝑ̄ſſe. vel etiā iſte
generales fuerint obmiſſe. recurras ad hūc
locū. et ſufficit tibi q̄d h̄ generaliter ē dictū.

Ut autē xp̄i faciem et forāʒ ſeu figurā eiꝰ
totā. et ex his actus ſeu mores ſuos ⁊ geſtꝰ.
melius valeas meditari. quedaʒ d̄ his alubi
ſcripta. h̄ inſerere vtile iudicaui. Legit̄ em̄
in libris annalibꝫ apud romanos exiſtenti-
bus. ꝙ Ih̄s xp̄c (qui dictꝰ fuit a gētibꝫ ꝓphe-
ta veritatis) ſtature fuit procere. mediocris
et ſpectabilis. Uultū habēs venerabileʒ. quē
poſſent intuētes ⁊ diligere et formidare. Ca-
pillos habēs ad modū nucis auellane ꝑma-
ture fere vſq̄ꝫ ad aures. ab auribꝫ cincinnos
criſpos. aliquātulū ceruleos ab humeris vē
tilantes. diſcrimen habens in medio capitis
iuxta morem nazarenoꝝ. Frontē planam ⁊
ſereniſſimā cum facie ſine ruga ⁊ ſn̄ macl'a.
quā rubor moderatꝰ ventilauit. Naſi ꝑ̄ſus ⁊
oris nll'a fuit rep̄henſio. Barbam hn̄s copi-
oſam et impubem capillis concolorem. non
longā. ſed in mēto bifurcatam. Aſpectū ſim-
pliceʒ ⁊ matuꝝ. oculis glaucis varijs ⁊ cla-
ris exiſtentibꝫ. In increpatōne erat terribi-
lis. in amonitōe blandꝰ et amabilis. Hilaris
ſeruata grauitate. Aliq̄n fleuit. ſed nūq̄ ri-
ſit. In ſtatura corꝑis ꝓpagatus ⁊ rectꝰ. Ma-
nus et brachia. viſui delectabilia. In collo-
quio grauis. rōnabilis rarus et modeſtꝰ. Et
ideo merito ſcd̄m p̄s. dr̄. ſpecio. forā pre fi. ho.
Hec vbi ſuꝑ. Inter oēs ḡ ſcripꝑ̄as p̄cipue
euāgeliū. q̄d ſcd̄m Aug. inter oēs diuinas au-
toritates. q̄ ſacris lr̄is ꝯtinet̄. merito p̄cellit
ſtudeas p̄ manibꝫ ſp̄ hr̄e. et ĩ corde tuo iugit̄
circūferre. qꝛ hoc te de vita ⁊ moribꝫ dn̄i nr̄i
ih̄u xp̄i. ⁊ d̄ oībꝫ ad ſalutē necc̄ijs poterit cla-
rius edocere. Nā ſcd̄m Criſo. in euāgelio totiꝰ
ꝑfectōis nature rōnalis ſūma ꝯtinet̄. et ſcd̄m
Hiero. euāgelia legis impletio ſūt. et in his
p̄cepta ⁊ exēpla viuendi pleniſſime ſūt dige-
ſta. Un̄ Criſo. Oportuerat q̄deʒ nihil nos in-
digere auxilio lr̄aꝝ: ſꝫ tāmūdaʒ ĩ oībꝫ exhi-
bere vitā. vt illaꝝ vite. gr̄a ſp̄s vteremur. et
ſic̄ attramēto pagine: ita corda nr̄a inſcribe-
rent̄ a ſpū. Quia v̄o hāc a nobis excluſimꝰ
gr̄aʒ agē. vel ſcd̄as diuitias expectamꝰ ⁊ in-
tēdamꝰ his q̄ ſcp̄ta ſunt. Nō em̄ ꝓpterea date
ſunt ſcripꝑ̄e vt ĩ libris eas habeamꝰ ſolū. ſed
vt in cordibꝫ ꝯglutinemꝰ eas. Si. n. ĩ domuʒ
vbicunq̄ꝫ fuērit euāgeliū poſitū. nō audebat
accedere diabolꝰ. multomagis aiam intelli-
gentias hn̄teʒ tales et circūferentē. nō tāget
vnq̄ neq̄ꝫ ſuꝑueniet ei demon. neq̄ꝫ pcc̄i na-
tura. Scīfica igr̄ aiaʒ. ſcīfica corꝑꝰ tuum.

Prologus

hoc in lingua et corde ſp habens. Si em̄ tur-
piloquiū ſordidat ⁊ demones vocat: manife-
ſtum eſt ꝙ ſpūalis lectio ſãctificat et ſpiritꝰ
euellit grãꝫ. Attendamus igitˀ dilecti ſcri
pturis. etſi nullū aliud: euãgelia ſaltem cir-
cūſtudioſa nobis fiant. et hec p̄ manibꝫ ha-
beamus. Cõfeſtim em̄ expandens libris. ſi ꝑ-
manſeris vſqꝫ ad finem: oīa reſpues munda-
na. omnia deridebis que hic ſunt. Etſi diues
fueris. nihil reputabis diuitias. etſi inops fue-
ris. nõ confunderis inopia. Nõ rapies. non
auarus eris. ſed ꝯcupitor eris magis inopie
et deſpicies diuitias. Si vo hoc fiet: oīa ex-
terminabis mala. Multa alia eſt lucri q̄ nõ
eſt nunc ſcḋm partem dicere. Sciūt autē qui
experientiaꝫ ſuſceperunt. Et iterꝝ. Quid igr̄
vnq̄ꝫ euangelijs equale fiet. Vtiqꝫ deus con-
uerſatur in terris. homo aſcendit in celū. et
facta eſt oīm vna ꝯmixtio. angeli cum hōi-
bus chorū faciebant. homines angelis ꝯñi-
cabant ⁊ alijs celeſtibꝫ ſupniſqꝫ virtutibꝫ. Et
erat videre antiquum preliū repente diſſolu-
tum. deum hominibꝫ reconciliatū. diaboluꝫ.
cõfuſum. demones fugientes. mortem ꝑem-
ptam. ꝑadiſum apertū. maledictionē remo-
tam. peccatū de medio ſublatum. errorē ex-
pulſum. veritatem reuerſam. pietatis ſmo-
nem vbiqꝫ ſeminatū et vegetatū. celeſteꝫ cõ-
uerſationem ī terre regione plantatam. ſu-
pernas virtutes familiariter nobiſcum lo-
quentes. ⁊ ad terras ſepe angelos ventitan-
tes: ex hiſqꝫ oībꝫ ſpem firmari certiſſimã fu-
turoꝝ. Propterea igitˀ euangelium iſta vo-
catˀ hiſtoria. q̄ꝫ. ſ. oīa alia verba inania do-
ceantˀ: quibꝫ ſolent p̄ñtia ꝯmitti. Que vo pi-
ſcatorꝝ anunciata ſūt verbis. ꝓpe ac vere euã
gelia nominantˀ. qꝛ cum oīa nobis facilita-
te donata ſūt. Nõ em̄ laboribꝫ noſtris atꝫ ſu
doribus. nõ doloribus et erumnis: ſed per dei
tm̄modo in nos caritatē. tãgrandia hec pro-
miſſa ſuſcepimus. Hec Criſoſt. Vnde ⁊ Aug.
Euangelij nomen latine interp̄tatˀ bonꝰ nū-
cius. vel bona anūciatio. qḋ quideꝫ cū aliq̄d
bonū anunciatur. ſemꝑ dici poteſt: ꝓprie tñ
hoc vocabulū obtinuit anunciatio ſaluato-
ris. Narratores q̄ꝓpe originis factoꝝ. dictoꝝ-
qꝫ paſſionis dñi nr̄i ihū xp̄i. ꝓpe dicti ſūt euã
geliſte. Sed anteq̄ꝫ ad euangelij hiſtoriam
accedamus. ſcias ꝙ quedã per euangeliſtas
ſalubriter directōne ſpūſſancti. aliq̄n antici-
pando vel p̄occupando q̄ poſt dicenda erant
aliq̄n rememorãdo vel recordãdo que obmi-
ſerant. et aliquando recapitulando vel repe-
tendo que dicta fuerãt. poſita ſūt: que q̄uis
aliter cõſcribi non deberent. ꝙ ꝑ eos ſumme
vtiliter ſunt dictata. qꝛ ſcḋm Aug. ꝓbabile eſt
ꝙ vnuſquiſqꝫ euangeliſtaꝝ eo ſe ordine cre-
didit debuiſſe narrare. quo deus voluit eius
recordatōi ſuggerē: ne tñ ſ̄bari poſſit deuotō
ꝑuulorū locis debitis q̄daꝫ ordine alio. ꝓut

res geſta vl̄ dicēdi ꝯgruentia exigē videbatˀ
in ſequentibꝫ ꝑ ordineꝫ ſituãtˀ. Non tñ affir-
mo ꝙ hic ſit verus ac certus et debitꝰ rei ge-
ſte ordo deſcriptus: qꝛ talis vix ab aliquo re-
ꝑitˀ expreſſus. In ipſo aūt euangelio reperi-
es verbi incarnati hiſtoriã mandata et pro-
miſſa. in quibꝫ habes: viam. veritatē. ⁊ vitã
Xp̄i igitˀ exemplo noſce. qꝛ bene viuere poſ-
ſis. p̄ceptis bene viuere ſcias. ꝓmiſſis bñ vi-
uere velis. His itaqꝫ tribꝫ tria pulſari neceſ-
ſe eſt. ſ. impotentiaꝫ. ignorãtiam. negligen-
tiam. Ignorans. n. ignorabitur. Negligens
vo neſcitur. Nequã ſ̄ilator impotētie. nihilo-
minus eijcietur. Expgiſcere ğ aīa xp̄o deuo-
ta: euigila omnis anima xp̄iana. et ſingl̄a q̄
de xp̄o ihū dicūtur diligenter diſcute. cõſide
ra attente. moroſe ꝯtracta. ⁊ dñi tui imitare
veſtigia. Ille ꝓpter te de celeſti ſede deſcendit
ad terrena. tu ꝓpter te fuge terrena. appete
celeſtia. Si dulcis eſt mundꝰ dulcior eſt xp̄c.
Si amarus eſt mundus: oīa ꝓpter te ſuſti-
nuit xp̄c. Surge et ambula. noli pigreſcere
in via: ne locū ꝑdas ī patria. Finit ꝓlogꝰ.
Sequitˀ oratio eiuſdeꝫ in libꝝ vite xp̄i Ihū.

Domine Ihū xp̄e fili dei viui. concede
mihi fragili ⁊ miſero peccatori: vitã.
⁊ mores tuos pre oculis cordis ſemꝑ
habere. et ꝓ mea poſſibilitate imitari. facqꝫ
me in ipſis proficere ⁊ creſcere in virꝫ perfe-
ctum. ⁊ in templū ſanctum in domino. Illu-
ſtra queſo cor meum lumine gratie tue. q̄ me
iugiter preueniat et ſequatˀ. vt te ductoreꝫ ī
omnibꝫ vijs meis habens: cūcta que tibi pla
cēt implere. ⁊ q̄ tibi diſplicent vitare poſſim.
Dirige obſecro cogitatōnes. ſmones ⁊ acti-
ones meas in lege tua. et in p̄ceptis atqꝫ cõ-
ſilijs tuis o altiſſime: vt ī omnibꝫ volūtatem
tuam faciens. hic et ineternum per te mere-
ar ſaluus eſſe Amen;